

2. Гудзинський О.Д. Методологічні аспекти формування потенціалу адекватного стратегічному розвитку підприємств / О.Д. Гудзинський, С.М. Судомир // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – Вип. 1. – 2007. – С. 11–15.

3. Егоров А.Ю. «Пульсирующий» менеджмент / А.Ю. Егоров, Л.Ф. Никулин. – М.: Изд-во Рос. экон. акд.; Екатеринбург: Деловая книга, 1998. – 236 с.

4. Інноваційний потенціал підприємства: сутність, складові та принципи формування / Г.І. Капінос, О.М. Радюк // Наука й економіка. – 2007. – № 2(6). – С. 130–136.

5. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка / Н.С. Краснокутська. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 352 с.

6. Лапін Є.В. Економічний потенціал підприємств промисловості: формування, оцінка, управління : автореф. дис. ... д-ра экон. наук : спец. 08.07.01 «Економіка промисловості» / Є.В. Лапін. – Х., 2006. – 37 с.

УДК 658.5: 339.13

Ірина Струтинська, к.е.н., асистент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

АКТИВІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО РЕГІОНУ

Iryna Strutynska

ACTIVIZATION OF THE TERNOPIIL REGION DEVELOPMENT

Україна протягом тривалого часу здійснювала пошук оптимальної моделі розвитку вітчизняної економіки, націленої, з одного боку, на зростання виробництва, з іншого – на самодостатній розвиток регіонів їх стабілізацію та підвищення їх конкурентоспроможності, що в кінцевому результаті підвищить конкурентоспроможність країни. На нашу думку, саме акцент на самодостатньому розвитку регіонів є найбільш раціональним, адже вважаємо, що успіх України на міжнародній арені – це результат продуктивності всіх її регіонів. Саме тому проблеми регіону, нехай і не найбільшого за внеском до ВВП або кількістю населення, впливають на цілу країну.

Отже, пропонуємо здійснити аналіз та пропозиції щодо активізації інноваційно-інвестиційної діяльності українських регіонів. Адже як ми уже зазначали це чи не єдиний варіант виходу України з кризи і значний поступ на шляху входження в систему економічних відносин світового співтовариства. Звичайно це не легкий і тернистий шлях, який потребує значних зусиль, чіткої організації і жорсткого контролю інвестиційної діяльності.

Перш за все вважаємо, що кожен із регіонів нашої країни повинен розробити чітку стратегію свого розвитку, адже це приведе до економічного та соціальної захищеності регіону. Розробка стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку регіону вкрай необхідна для залучення інвестицій, відновлення конкурентоспроможного виробництва, зростання зайнятості населення регіону та повинна стати базою для ефективного функціонування і стійкого соціально-економічного розвитку регіону.

Загалом кожен регіон повинен чітко виокремити свої сильні сторони і вести політику щодо активного їх розвитку. Наприклад, Тернопільський регіон має значний нереалізований транзитно-логістичний потенціал, що є однією зі стратегічних цілей розвитку. Тоді позиціонування регіону на економічній карті держави повинно відповідати цій ознаці, тобто в сфері логістики, управління якою в цьому регіоні може бути реалізоване якнайкраще.

Також наявність розробленої стратегії розвитку дасть змогу скоординувати зусилля влади, інвесторів і громади, завдяки чому стане можливим досягнення відповідного ефекту процесу управління.

Саме тому вважаємо, що з-поміж численних пріоритетів активізації розвитку, наразі для Тернопільського регіону найраціональніше запровадити та застосувати в дію програму створення в Україні індустріальних парків.

Довідково: 4 вересня 2012 року набрав чинності Закон України “Про індустріальні парки”. Індустріальні парки – це інструмент для залучення інвестицій та швидкого економічного зростання. Адже, як показує світовий досвід, індустріальні парки – це:

- ✓ Значні інвестиції у реальний сектор економіки;
- ✓ Використання земель, не придатних для ведення сільського господарства;
- ✓ Нові робочі місця;
- ✓ Збалансування внутрішнього ринку;
- ✓ Розвиток експорту та імпортозаміщення;
- ✓ Добробут та соціальна стабільність населення.

Світова практика (огляд роботи індустріальних парків у Чехії, Польщі та Туреччині) показує, що: на 1 га площі індустріального парку приходить від 1,0 до 5,0 млн. дол. США інвестицій та від 20 до 50 робочих місць.

Загалом, за інформацією Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, один індустріальний парк (середньої площі 200 га) має залучити від 10 до кількох десятків компаній, інвестиції на суму не менше 200 млн. дол. США та створити від 2,5 до 10 тис. нових робочих місць.

В результаті системного створення індустріальних парків в регіонах України в найближчі роки планується залучити щонайменше 8 млрд. дол. США інвестицій та створити не менше 300 тис. нових робочих місць, з яких близько 2,5 млрд. дол. США інвестицій та близько 40 тис. нових робочих місць - в рамках 10 пілотних індустріальних парків зі статусом національного проекту. Створення індустріальних парків також матиме позитивний вплив на розвиток суміжних виробництв, малого та середнього бізнесу в регіонах їх розташування.

З ухваленням Закону України «Про індустріальні парки» перед Тернопільським регіоном відкриваються широкі перспективи. Адже Закон визначає правові та організаційні засади створення і функціонування індустріальних парків на території України з метою забезпечення економічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності територій, активізації інвестиційної діяльності, створення нових робочих місць, розвитку сучасної виробничої та ринкової інфраструктури. Він гарантує та захищає права інвестора, передбачає суттєве спрощення процедур доступу до земельних ділянок на території індустріальних парків. Одержання інвестором земельної ділянки з необхідним інженерно-технічним оснащенням дасть змогу: 1) суттєво скоротити час від початку інвестування до випуску продукції: до 6-9 місяців; 2) скористатися «0» ставкою мита на обладнання і комплектуючі до нього, які не виробляються в Україні, та ввозяться для облаштування індустріального парку; 3) скористатися державною підтримкою щодо облаштування (підведення інженерно-транспортної інфраструктури) індустріального парку; 4) використати прозору та просту процедуру набуття прав власності на земельну ділянку в межах індустріального парку;

Усе це має сприяти активізації інвестиційної та інноваційної діяльності, створенню високотехнологічних виробництв, збільшенню обсягів та асортименту випуску продукції тощо, а отже, збільшенню надходжень до бюджетів усіх рівнів.

Згідно Закону ініціаторами створення індустріальних парків можуть бути органи державної влади, місцевого самоврядування, юридичні або фізичні особи, які мають право на створення індустріальних парків на землях державної, комунальної чи

приватної власності. Саме рішення про створення індустріального парку приймається ініціатором на період не менше 30 років. Площа земельної ділянки повинна становити не менше 15 га проте не більше 700 га.

Згідно проведених геомаркетингових досліджень для створення індустріального парку пропонуємо обрати с. Смиківці Тернопільської області. Перевагами розташування даного проекту в с. Смиківці є: розташування об'єкта поблизу міжнародних коридорів №5 (Трієст–Львів) та №3 (Берлін–Київ). Загалом через територію Тернопільської області проходять автошляхи: європейського (Е50), міжнародного (М12, М19), національного (Н02, Н18) і регіонального значення (Р05, Р24, Р25, Р26, Р32). Тернопіль має найкраще географічне розташування в Західній Україні (є центром Західної України), оскільки міститься неподалік Львова, Чернівців, Луцька, Хмельницького. У радіусі 500 км розташовані ринки Румунії, Словаччини, Польщі, Австрії і Чеської Республіки. Перевагою також є розташування на базі аеропорту “Тернопіль” та перспектива перетворення його на міжнародний логістичний хаб.

Оскільки є земельна ділянка площею 89,9 га яку готова надати влада міста для реалізації такого роду проектів та підсумовуючи вище наведену інформацію, вважаємо, що Тернопільському регіону і зокрема м. Тернополю, які знаходяться в стадії пошуку шляхів забезпечення стабільних темпів економічного розвитку, необхідно як найшвидше змобілізуватися та розробити концепцію індустріального парку та прийняти рішення про його створення. Адже, саме таким чином мобілізуються усі необхідні ресурси і Тернопільщина стане сучасним, потужним, економічно розвинутим регіоном нашої країни.

УДК 368

Світлана Хрупович, к.е.н, доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ІНФЛЯЦІЯ ЯК ІНДИКАТОР НЕСТАБІЛЬНОСТІ В КРАЇНІ

Svitlana Khrupovych

INFLATION AS AN INDICATOR OF INSTABILITY IN THE COUNTRY

За період незалежності в Україні можна прослідкувати декілька витків економічних циклів, яким притаманні такі класично-теоретичні ознаки рецесійних явищ як спад виробництва, зростання рівня безробіття та інфляція. В 1993-1995 роках, які були найважчими в економічному розвитку, так як цей період супроводжувався розривом тісних коопераційних зв'язків з республіками колишнього СРСР, закриттям промислових підприємств, зниженням купівельної спроможності всіх верств населення, Україна переживала період гіперінфляції. Якщо у 1992 році Національний банк випускав купюри з найвищим номіналом у 100 купонів, то вже у 1995 році гаманці українців поповнили паперові гроші із позначкою 1000000 гривень. Армія «купонних мільйонерів» з нетерпінням очікувала змін, так як інфляція в цей період вже сягнула відмітки 10106%.

Надалі українських громадян, вже інтегрованих у глобальний економічний простір, очікувала наступна хвиля спаду у діловій активності. Світова економічна криза 2008 року, паралелі якої часто проектували на Велику депресію 1929 року, також не обійшла стороною Україну, залишивши по собі інфляцію на рівні 22,3%, так як протягом 2008 року національна валюта девальвувала по відношенню до долара США на 38%. Щоб стати економічно сильнішими, потрібно вчитися на помилках, і не лише